

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.431 van 13 juli 2016
in de zaak A. 209.974/X-16.011.**

In zake : Marnix ARSCHOOT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151 B/41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van “[h]et besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Brugge dd. 21 juni 2013, waarbij beslist is verzoeker ‘niet opnieuw op te nemen in de brandweer maar toe te wijzen aan de werkplaats bij de politie’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 225.405 van 8 november 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 april 2016.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 25 maart 2011 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge om verzoeker, vastbenoemd technisch medewerker-automecanicien bij de brandweer, bij wijze van ordemaatregel over te plaatsen, via ter beschikkingstelling, naar de politie.

In zijn arresten nrs. 217.083 van 29 december 2011 en 222.552 van 19 februari 2013 oordeelt de Raad van State dat de ordemaatregel alleen dan niet het evenredigheidsbeginsel miskent wanneer hij te begrijpen is als een maatregel die geherevalueerd zal worden na afloop van de strafrechtelijke kant van de personeelsproblematiek in de dienst uitrusting van de brandweer. In het laatste arrest wordt toegevoegd dat indien de verwerende partij zou nalaten, eens die strafrechtelijke kant is afgehandeld, tot deze herevaluatie jegens verzoeker over te gaan, het hem dan vrijstaat om dit nietsdoen met toepassing van het artikel 14, § 3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (hierna: RvS-wet) in een voor vernietiging vatbare handeling te converteren, en aan te vechten.

Met een brief van 22 februari 2013 deelt de procureur des Konings mee dat beslist werd het opsporingsonderzoek af te sluiten en geen verdere vervolging in te stellen.

Verzoeker stelt de verwerende partij met een brief van 2 april 2013 op grond van artikel 14, § 3, RvS-wet in gebreke met het oog op een heroverweging van de opgelegde ordemaatregel.

Het college van burgemeester en schepenen besluit op 21 juni 2013 om verzoeker toe te wijzen aan de werkplaats bij de politie: eensdeels zijn de diensten van de brandweer sinds 2011 op een ingrijpend andere wijze georganiseerd, waardoor de vraag tot terugkeer van verzoeker niet meer van toepassing is en hij niet wordt heropgenomen “o.b.v. de reorganisatie van de werkplaats cfr. plan van de wnd. Commandant”; anderdeels maakt een nieuwe screening van de mogelijkheden binnen de stedelijke diensten duidelijk dat er geen andere werkplaats bestaat waar verzoekers technische kennis op een betere wijze kan renderen dan in de werkplaats van de politie.

IV. Ontvankelijkheid

Excepties

4. Naar het oordeel van de verwerende partij is de bestreden beslissing een maatregel van inwendige orde en is het beroep ertegen niet ontvankelijk *ratione materiae*.

Voorts vraagt de verwerende partij zich af waarin het actueel belang van verzoeker bestaat, aangezien hij sinds 28 maart 2011 zo goed als niet meer gewerkt heeft: “De vraag stelt zich dan in welke mate de verzoekende partij nog wil en kan werken natuurlijk. Enkel de verzoekende partij kan daarop een antwoord bieden. Van dit antwoord hangt af of de verzoekende partij nog een belang heeft”.

Beoordeling

5. Een maatregel waarvan het statuut de procedure regelt, is steeds aanvechtbaar in zoverre in het beroep ertegen de miskennen van die statutaire regels wordt aangevoerd, ook al zou het om een maatregel van inwendige orde gaan.

Te dezen voert verzoeker in zijn enig middel ook effectief de schending aan van onder meer de regels waarin het statuut voorziet. De exceptie van niet ontvankelijkheid *ratione materiae* is alleszins in die mate ongegrond.

6. De Raad van State ziet geen reden om te betwijfelen dat verzoeker, eens genezen, nog zou willen werken.

De exceptie van gebrek aan belang wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

7. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van onder meer “Art. 142 tot 144 van De Rechtspositieregeling van de stad Brugge samen [ge]lezen met het principe ‘*patere legem*’”.

Onder andere licht hij toe dat zijn functie van technisch medewerker bij de brandweer blijkt afgeschaft te worden, dat hij “wegbenoemd [lijkt] ‘naar het ijle’”, dat hij moest worden gehoord en de procedure van artikel 143 gevolgd moest zijn, dat zijn functieomschrijving drastisch gewijzigd is en dat dit een argument temeer is dat hier een herplaatsing werd beoogd.

8. In de memorie van antwoord betwist de verwerende partij de toepasselijkheid van de hoorplicht: de bestreden beslissing heeft geen ernstige gevolgen en houdt geen oordeel over verzoekers persoonlijk gedrag in. Bij zijn verwijzing naar de rechtspositieregeling verliest verzoeker naar de mening van de verwerende partij “uit het oog dat de verzoekende partij niet meer is tewerkgesteld binnen de stedelijke diensten maar dat verzoekende partij een functie is toebedeeld eerst in de brandweer en nu bij de politie”.

9. In reactie op het auditorsverslag schrijft de verwerende partij in de laatste memorie:

“De middelen zijn onderzocht vanuit de hoorplicht die vorm heeft gekregen in het besluit van 7 december 2007 e.v. in de rechtspositieregeling van de stad Brugge.

Artikel 142 voorziet in een bepaalde hoorplicht.

In de mate de verzoekende partij aangeeft zich nog verder te interesseren om tewerkgesteld te zijn, komt het dan de stad toe om te oordelen in welke mate de verzoekende partij ook nog moet opgeroepen worden voor een verhoor overeenkomstig artikel 142 van het rechtspositiebesluit.”

Beoordeling

10. Luidens artikel 143 van de rechtspositieregeling van de stad Brugge wordt de ambtshalve herplaatsing in een functie van dezelfde rang toegepast “als de betrekking van een vast aangesteld statutair personeelslid afgeschaft wordt en het personeelslid zijn betrekking niet in overgangsregeling behoudt”.

Artikel 142 schrijft ter zake voor:

“Paragraaf 1

De ambtshalve herplaatsing in een functie van dezelfde rang gebeurt op initiatief van het gemeentebestuur.

Ze houdt in dat het vast aangestelde statutaire personeelslid herplaatst wordt in een andere, passende functie van dezelfde graad of in een passende functie van een andere graad van dezelfde rang.

Paragraaf 2

De aanstellende overheid beslist over de ambtshalve herplaatsing. Ze voert hierover vooraf een gesprek met het vast aangestelde statutaire personeelslid. De herplaatsing is niet tijdelijk, maar definitief.

Het personeelslid wordt ten minste tien kalenderdagen vooraf schriftelijk uitgenodigd voor het gesprek, vermeld in het eerste lid, en geïnformeerd over de passende functie of functies die voorgesteld worden.

Het personeelslid dat met toepassing van paragraaf 2 door de gemeenteraad moet gehoord worden, mag, als het daarom verzoekt, in de plaats van te verschijnen voor de raad, zijn persoonlijk standpunt naar aanleiding van de voorgestelde functie of functies schriftelijk meedelen aan de gemeenteraad. De gemeenteraad neemt daarvan kennis en neemt een gemotiveerde beslissing in verband met de herplaatsing.”

11. De verwerende partij bestempelt verzoeker zelf als “een aan de stedelijke diensten verbonden ambtenaar”. Voorts blijkt de bestreden beslissing expliciet te berusten op de reorganisatie van de werkplaats van de brandweer, waardoor verzoekers vroegere betrekking er verdwijnt.

De toepasselijkheid van de voorschriften in de rechtspositieregeling met betrekking tot de ambtshalve herplaatsing, die hieruit volgt, wordt door de verwerende partij terecht niet betwist.

12. De voorschriften blijken evenwel niet toegepast. Zo is niet vooraf een gesprek over de herplaatsing gevoerd met verzoeker.

13. Het middel is, zoals besproken, gegrond.

VI. Kosten

14. Er is reden om de verwerende partij te veroordelen tot de kosten. Aangezien het beroep is ingesteld vóór 2 april 2014 behoort daar geen rechtsplegingsvergoeding bij.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 21 juni 2013 om Marnix Arschoot, “niet opnieuw op te nemen in de brandweer maar toe te wijzen aan de werkplaats bij de politie”.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien juli 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust